

VEČER SOLOV: MED SVOBODO IN UJETOSTJO

NASTOPA: 4. H / 17. 5. 2024 / ob 17.00

1. Sara Banko: NA ROBU

Gledam na robu, tiho, misli se vrtijo okoli. Ali se misli da prijeti? Kdaj se neha, kdaj ustavi? Plešem, pa ne dovolj, da bi se osvobodila. Pritisk iz vseh strani, čeprav prihaja le iz moje glave. Ko so moje misli preglasne, bolečina preseže meje. Začnem se tresti in potem .. Nič. Obstanem.

2. Živa Centrih: PLEŠOČA PRISOTNOST

Kot otrok ne čutiš nobenih omejitev, pri odraslem pa je zgodba drugačna. Takrat so v tebi že naučeni gibi, fraze, ki se jih težko (od)rešiš. Tvoji gibi so tudi gibi nekoga drugega, ki ti nezavedno preprečujejo, da si to, kar si resnično ti, in ti odvzemajo svobodo - ustvarjanja.

3. Belin Zalar: PIECE OF INCEPTION

Plujem po morju, mogoče po reki. V majhnem čolničku, kjer se počutim doma, se nenadoma pojavi veličastna ladja. Njen sijaj me slepi, lepota osupne. Življenje je kot ta vodni tok, polno presenečenj. Čutim boje v svojem svetu, ki jih nihče drug ne vidi. Solo je moje lastno potovanje.

4. Ajda Behrić Hacin: ČRTA

Svoboda je lahko marsikaj; skriva se v čisto preprostih in vsakodnevnih stvareh. Za izhodišče procesa sem vzela svojo lastno svobodo. »Kdaj se počutim svobodno?« Moje misli so zbrzele po nezačrtanih poteh; in nastali so dražljaji, ki jih občutim, kadar se počutim svobodna.

5. Eva Žnidar: ISKANJE SVOBODE IZ LASTNE UJETOSTI

Ali sem sama tista, ki se omejujem? Ali mi lahko uspe izstopiti iz cikla neizživetosti? Kako spustiti težo, ki se kopiči z napetostjo? Stimul za moj solo je bila ideja o občutku, čigar napetost me drži v ujetosti, a mi odvzema možnost življenja v trenutku, kar mi predstavlja svobodo.

6. Veronika Vugrinec: VSI SMO V

Kaj pomeni živeti v represiji brez možnosti svobode? Odgovor je v zgodovinskem vpogledu v različne totalitarne oblike političnih režimov. V solu sem raziskovala nemoč posameznika proti avtoriteti in občutek ujetosti, ki se kaže v razosebljanju posameznikov in zatiranju razmišljanja.

7. Vid Knific Zaletelj: NAJ NAPETOST RIŠE POT

Če bom ustvaril točko, ne zavedajoč se svoje ideje, bom posledično ustvaril tudi idejo, ki se ob opazovanju te točke poraja v gledalčevi glavi. Stvar, ki ji ni bilo namenjeno, da bi bila zares opažena, je najbolj vredna pozornosti, saj se le tam vidi najgloblji pomen procesa.

8. Pika Klara Murenc: IZBIRA JE MOJA

Kako boš lahko dosegal ali postal, kar si želiš, ko pa ves čas razmišljaš, kaj o tvojih odločitvah pravijo drugi? Družba postavlja trende, vendar sam se odločaš, ali jim boš sledil. V tvoji moči je, da izbereš, ali bodo drugi vodile tvoje življenje ali boš novo, drugačno smer, začrtal sam.

9. Sara Gartnar: ANIMA

Osvoboditi pomeni nekaj odkriti. Tako moramo tudi mi odkrivati svojo kompleksno notranjost in se soočiti s tem, česar ne (z)moremo videti. Metaforično se moramo razvezati. Vse, kar lahko vidimo pri drugem, je njegova zgornja plast, vendar ne moremo vedeti, kaj se skriva znotraj.

10. Sara Bačič: PREMOČNO JE TISTO, KAR ME VLEČE TJA

Kot otrok sem imela v sobi strešno okno, na katerem so se kaplje dežja posebej odbijale v ritmih uspavanke. Te noči so mi bile ene izmed ljubših. Moja duša je tista, ki je prepoznala ta zvok, vedno in povsod. Harmonija se ustvari, svet se upočasni, duša se osvobodi. Kot morje. Kot sol.

ODMOR 15min

11. Alisa Novska: WHO PUT THE BOMB?

Konzumerizem in kapitalizem, vojna in kri, psihične travme in groteskne misli. Kaj vse lahko omejuje človeka? Kaj ga razčloveči in kam se zateka da odmisli? Problematika sočutja, v katero smo ujeti vsi državljani dežel, kjer vladajo vojne, ter površinskost in ignoranca človeka 21. stoletja. Mrzlo, tresem se, ali bo kdo res pomagal? Ali bom do konca življenja slišala le sočutje?

12. Tisa Ferlež: NEMI SPREMLJEVALCI

Ko vstopimo v lasten dom, ki naj bi človeku ponujal svobodo, je ta Hani predstavljal le opomin na brezizhodno ciklično ujetost. V izvedbi sola se postavim v vlogo Hane in predstavim lastno interpretacijo navidezne osvoboditve - kot pretveze zaradi hrepenenja po osebni svobodi.

13. Tjaša Rus: NASLEDNJE JUTRO

Cikličnost ujetosti v delanju ničesar je - ujetost v sobi, brez volje, brez izhoda – kot ujetost srca in duše v telesu. Izguba stare rutine in začetek nove. Nezmožnost, ki se pojavi naslednje jutro po stari rutini. Prvo jutro. Prva ujetost. Prva drugačnost. Nepoznanje. Lenobnost. STOP! NE!

14. Hana Obreza: MENILA BI SE LE ŠEPETAJE

Največje osvoboditve se ustvarjajo znotraj razmerij in povezav, ki si jih še vedno ustvarjam. prijatelji, znanci in neznanci. Ljudje smo bitja, ki za preživetje potrebujemo odnose. Kako svobodno se počutiš, je odvisno od tega, h komu se vračaš. Vedno drugače, vedno na novo.

15. Valentina Jelovšek: MINLJIVI, TOREJ NEPOMEMBNI

Čas je neodvisna konstanta. Tako se znajdemo ujeti v dejstvu, da izgubljenega časa nikoli ne bomo mogli pridobiti nazaj. Ne vemo, kaj bo, vemo le, da se bo enkrat končalo. Svobodni smo le, ko smo napolnjeni z občutkom neomejenosti, a kot živa bitja nismo večni. Večen je le Čas.

16. Naomi Uma Zorman: VALČEK

Tisti občutek, ki ga telo še nikoli ni doživelo, a hrepeni po njem dan za dnem. Vdih brez skrbi. Kako se prsti na nogah en za drugim odlepijo od tal. Telo je v zraku, prepuščeno le sili, ki iz vseh smeri pritiska ob njega in ga drži nad tlemi. Jaz sem obratno. Sem utelešenje odtujenosti.

17. Mariša Kos: MARTINI

Moj solo predstavlja neko čutno potovanje, ki ga zaobjema igrivost, čutnost in radost. Zadovoljevanje hedonskih vrednot v vseh fazah, solu prinese rahločutnost in spontanost. Brez teže in tegob. Le z občutkom razpuščenosti.